

Szalamandra

PRÓZA - LXV. évfolyam, 4. szám, 2021. január 29.

Egy asszony felgyújtott hajjal rohan át az erdőn, miközben a szekér ráfodul a rómaiak után itt maradt borostyánútra, mely nyílegyenesen tart Észak felé. Az úton meztelen bűnbánók menete, ahogy meglátják a reverendát, a seggüket fordítják felé és széthúzzák farpofáikat. Nicolò, ahogy megérzi a világ szövetének fellazulását, egy pillanatra elbizonytalanodik; pont most járja be fél Európát egyetlen könyvért, mikor kétséges, hogy egyáltalán marad valaki jövő tavaszra, aki elolvassa? És pont akkor gyakorolja az erényt, amikor senki sincs, aki számon kérje rajta? Az egyetlen remény Vetahida, a kolostornak őriznie kell a józan önfegyelmet még akkor is, ha az emberiség odakint úgy dönt, hogy inkább felszámolja önmagát, mielőtt áldozatul esne a ragálynak.

Mészöly 100 - Tematikus próza-összeállítás

A „Mészöly-hónapot” Bazsányi Sándor esszéjével indítottuk három hete, majd Károlyi Csaba esszéjével folytattuk a múlt héten a Feuilleton rovatban, és - bár még biztosan találkozunk majd újraolvasási kísérletekkel az *Élet és Irodalomban* - az emlékezést Darvasi László és Péterfy Gergely Mészölynek dedikált prózájával és Mikola Gyöngyi esszéjével zárjuk.